

אותו ואת בנו פרק המישו תולין

קדשים שמיטה שאינה ראויה היא... קמא מיקטל קטליה קטליה...

קדשים שמיטה שאינה ראויה היא... וה"ה והא צפרק ככוי...

קמא מיקטל קטליה שני מתקבל בפנים הוא... כרת נמי ליחייב תולין בפנים שניהם פסולין...

כתיבא דסור הפסקי הענין על כרת... שמיטה דכתיב ביה בשמיטה הראויה...

[צ"ג ע"ג]

[צ"ג ע"ג]

לאוי דאותו ואת בנו לאוי נוכראי לא קא חשיב ולא הוא קדשים...

לראשון דשמיטת קדשים אינה ראויה היא והרי כאלו מיקטל קטליה...

[נכ"ס קיד']

[נכ"ס קיד']

ברוח דלאוי נוכראי נינהו וקא חשיב דקתני קדשים ברוח הראשון חייב...

הגרות הב"ח (א) ו' שאינה ראויה... ה' רש"י ד"ה שמיטה... ז' ו' רש"י ד"ה שמיטה...

ולילקי נמי משום מתור ומן... תימה היכי לילקי הא חי לאו שבעלנות שאין לוקין עליו...

הנה למחוסר זמן שהכחוש נתקן לעשה... פירש צוקנערס דלא רמי לעשה דשלות דהוי מעיקרא...



# אותו ואת בנו פרק חמישי חולין

יב א מני פירי מהל  
שמיטה כליה סמך  
לארץ קטע :

יג ב מני טס סמך  
טס קטועי וי"ד סי'  
טס ספיף ט :

יד ב מני טס סמך :

פז ד ה מני ט"ז סמך  
גניבה כליה סמך  
עשין ט (טוס"ע פירי סמך  
טכ ספיף ג) :

## שיטה מקובצת

[א] ופרת חטאת שחיטה  
שאינה ראויה היא .  
ג'ב ג'א פרת חטאת  
שחיטה ראויה היא  
דחגיב : [ג] או חייבי  
מלקות שנגזר ודבר  
אחר אחריו יודע קאמר  
חייבי מיתות : [ג] דלא  
רמיא תורת מלקות  
בעבודה שיש בה פירה  
כלל : [ד] כיון דבי  
אחרו ביה פטור טו'  
תימה : [ה] ובמדרבה  
מפורש וכיון דחשיבא :  
[ה] כהלא דכוננו  
להכי דמיתות ונמורה  
מטובש כיון דלא קודם  
מיתות ביה חשיבה ואולי  
חיה ט"ס טל כח  
בגמ"ס ו'ע"ט .

## הגהות הב"ח

[ה] תיר"ח פירי וכו'  
דלגנו עומתה עומת כו"ל  
ומיתת תמורה נמחק :

ד"ה פרה

[ויאמ סג:]

**ביון** [ז] דלילו אחרו ביה פטור טו' . חימה מנלן הא בשלמא חייבי מיתות שנגזרין ומזמן נפקא לן (כחובות דף נה.) מדהני דבי חזקיה דלא חילקת בין שוגג בין מזיד לפטורו ממון אלא מלקות מנליה וכל"ל דליף מממון כי הכי דלא חילקת בממון הכי נמי במלקות אם כן מאי קאמר בסמוך אי אשמעינן בהא בהא קאמר ר"ל דפטור פ"י בקונטרס גבי מלקות אבל גבי ממון אימא דחייב והא במלקות לא ידענא דפטור אלא מממון ועוד קשה לפ"י הקונטרס דקאמר ואי אימא בהא בהא קאמר רבי יוחנן משמע דלריש לקיש לא מני למיעבד לריכותא הא איכא למעבד לריכותא איפכא דהוה אמינא דוקא מממון פטור משום דחד בגופיה וחד במזוניה לא עבדינן אבל במלקות אימא דמורה דחייב דמיתה אריכותא היא כדקעביד לה באלו נעבות (כחובות דף נז.) לרבי מאיר דלית ליה חרי קראי למיתה וממון ומיתה ומלקות אלא משום דגבי מזיד איכא קראי דלא עבדינן חרי לא בגופיה ולא במזוניה לריך לשעות בהם לריכותא אחרונה ונראה לפרש אי איתמר בההיא דאלו נעבות דפטור ריש לקיש בחייבי מיתות שנגזרין ודבר אחר ה"א דווקא הספ"ק פטור מדהנא דבי חזקיה אבל במלקות אימא לא ואי אימא בהא בהא קאמר רבי יוחנן אבל בהא דממון אימא מורה לריש לקיש מדהנא דבי חזקיה :

**פרה** מטמאה טו' . מה שהקשה בקונטרס למה לי קבלת טומאה והלא היא עגמה מטמאה אדם ובגדים אין נראה קושיא זו דהא אין מטמאה אלא מתעסקים בה בלבד כדתנן במסכת פרה (פ"ה מ"ג) ה"א ה"א חת הפרה ופירי והמשלח את השעיר וטמא בגדים והן עמלן פרה ופירי ושעיר אין מטמאין בגדים והרי זה אומר מטמאין לא טמאוי וזה טימאמי ומיהו יש לומר דענת הקונטרס היא כיון דמטמא אדם ובגדים דהיינו מתעסקין בה אם כן כיון דכופו לטמא טומאה חמורה מטמאה טומאה אוכלין ומיהו י"ל דא"פ ססופו לטמא טומאה חמורה

לא היה מטמא טומאת אוכלין ומשקין דמה ססופו לטמא טומאה חמורה לא מטמא אלא לענין דלא לריך הכשר מים ושרץ אבל לא מהניא אוכלי אוכלי לריך טמא דשהיה לה שעת הכשר כיון דחשיבא אוכל מטמא אוכלין ומשקין בלא הכשר מים ושרץ משום דסופו לטמא טומאה חמורה וגרסינן מטמא ולא מיטמא דלענין טומאה (ה) חמורה עגמה אין נפקותא [ז] ובמדרבה (ב"ק דף ע"ו.) מפורש בחזקיה וכן יש בחסותפאה [פרה פ"ה] כהדיא דפרה ופירי מטמא אוכלין ומשקין ומפ"י הקונטרס נמי משמע דגרסינן מטמא ואפ"ג דהקשה למה לי קבלת טומאה לא מהו דגרסינן דמיטמא אלא שר"ל אי מטמא עגמה טומאה למה לי שעת הכשר : **הרי"ר** והיתה לה שעת הכשר . חימה דמשמע דהשתא לאו בה פרייה היא והא חיה ליה לרבי שמעון בשבועות (דף י"א) דפרה קדשי בדיק הבית היא ואי ליה לרבי שמעון נמי דקדשי בדיק הבית לא הוה בכלל העמדה והערכה ונראה לפרש דמיידי לאחר הואה דלין סברא שהתא בה פרייה אחר שהיה כבר דמה ואפילו הכי מטמאה טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכשר האוה ואל"ל והא כל העומד להוה כמזוה דמי וי"ל דקודם קבלה לאו כמזוה דמי כדפרשית לעיל ואמאי לא אמרין וכל קדושים יקבלו טומאה מחיים כיון דמורה לשומעין ומיהו דכל העומד לישטח שחוטו דמי וי"ל דאפילו נשחט לא אחר כזרוק דמי עד שיתקבל בכוס כ"ש כשעדיין לא נחשט ומיהו שעיר המשתלח קשה לר"י שיטמא מחיים טומאת אוכלין למחן דשרי אכרים בהגאה לרבי פקושה ודגים שהן מותרין בלא שחיטה ואפילו הכי חיותה מטמאה לרבי

אלא אפילו שחט עולה . ומרק דמה ואחר כך שחט חולין פטור לרבי שמעון : **בשמי אכילות הכתוב מדבר** . לענין פגול שאם שחט ע"מ לאכול חוץ לזמנו או על מנת להקטיר חוץ לזמנו פגול : **מתני'** **השוחט פרה מטמאה** . פרה אדומה דלאו לאכילה היא : **ואור הנסקל** . תורה אור לא אחר שנגמר דייק דקיימא לן דלאסור

בהגאה אפילו שחטו בקדושין (דף נ"ה) ובפסחים (דף כ"ג) : **ועגלה ערופה** . דכזירא ליה דנאסרת מחיים ואפילו <sup>בוקף</sup> שחטה אסורה : **רבי שמעון פטור** . דשחיטה שאינה ראויה היא : **ונתבלה ידיו** . שלא מדעת : **והגוסר והמעקר** . סומנין מדעת פטור ואפילו לרבנן דהא ליכא שחיטה כלל ולא דמיא לשחיטה דלעיל כלל דהתם שחיטה מעלייתא איכא ודבר אחר גורם לה ליפסל : **ג'א** **לא שנו** . ואשת לעבודה זרה חייב משום אורו וזהו חטא דרבנן : **אלא ששחט ראשון לעבודה זרה** . וחזר ושחט את השני לשלחנו לאכול דליינן ליה ברישא האתראה דמי דאורו וזהו חטא דרבנן ליה והדר דליינן האתראה דשחיטה קמייתא לעבודה זרה וקעלינן ליה אי נמי כשי בני אדם אבל שני לעבודה זרה ודבר שחיטה בתיבתא דמחייב עלה משום אורו וזהו חטא דרבי נמי דין קטלא עליה : **פטור** . ממלקות כדקיימא לן בכחובות באלו נעבות (דף נה.) מקראי דתריה לא עבדינן ביה : **זו אפילו תינוקות של בנים רבין יודעין** . דתריה לא עבדינן ביה : **אלא** . אם היה לך להשמיט דבר טעם על משנתיו כך היה לך לומר : **פעמים** . שמלקות של משנתיו אפילו בראשון לשלחנו ושני לעבודה זרה ולא אחרו זו משום עבודה זרה ולא מיקטל ולריש לקיש כיון דלילו אחרו ביה הוי מיקטיל ופטור ממלקות כי לא אחרו ביה נמי אש"כ דלא מיקטיל הואיל ובהא אכילה אכילה לך מיתה לא לך מיתה וזהו חטא דרבנן : **אלא** יליף טעמא מקראי באלו נעבות : **חייבי מיתות שנגזרין או חייבי מלקות שנגזרין ודבר אחר** . אחריו [ג] קאי חייבי מיתות שנגזרין ודבר אחר עבר עבירה בלא התראה דהיינו שוגג ויש

בה דין מיתה אם הו מתירי זו יש בה עוד חיוב דבר אחר כגון מלקות שהתירו בו למלקות כי הא דאמרינן או יש בה חיוב ממון : **רבי יוחנן אומר חייב** . בלאותו דבר אחר ששם המיתה הואיל ואיני נכרך וכן חייבי מלקות שנגזרין ודבר אחר שעבר עבירה שיש בה מלקות וממון כגון אכל מעשר שני של חזירו בגבולין או נבלה וטרפה של חזירו ולא הסרו זו למלקות : **בהא קאמר ריש לקיש** . דפטור ממלקות הואיל ויש בשחיטה זו לך מיתה פקע ליה תורת מלקות מיניה דתריה בגופא לא רמו עליה הילכך אפילו לא אחרו ביה למיתה ליכא מלקות אבל חייבי מיתות שנגזרין ודבר אחר כגון ממון דתדא בגופא וחדא במזוניה אימא תרוייבה רמו עליה ומיהו היכא דמיקטיל לא משלם משום דקם ליה בדבריה מיניה אבל היכא דלא מיקטיל משלם : **אבל בהך דלעיל אימא מודי ליה לריש לקיש** . דלא רמיא תורת מלקות בעבירה [ג] של מיתה כלל : **פרה מטמאה טומאת אוכלין** . דלכ"ג דאמר רבי שמעון צפיק קמח דכזורות (דף ט"ז) דאיכורי הגאה כגון שור הנסקל ופטור חמור אין מטמאין טומאת אוכלין ונפקא ליה מכל האוכל אשר יאכל אוכל שאתה יכול להאכילו לאתריס קרוי אוכל מורה הוא דפרה אדומה מקבלת טומאת אוכלין לטמא אחרים : **הואיל והיתה לה שעת הכשר** . להאכילה אף לנלמנו משנשחטה ומיהו שעת הכשר עולה : **ואמר**

שמעון דכיון דעומד לדמות לזקן כדחוי דמי וי"ל מידי דהוה אבן ונתקן

חייב מלקות הוה אמרינן כי אחר ביה נמי דיהא חייב מלקות לפ"י גורנין כי לא אחר ביה [דלא] יהא מלקות אפוי כי אחר ביה : צריכא דפטור תגוינן : [ג] דאי אימא פ"י יוחנן דהיא א' חייב לפיכך ממון משום דקל דהא אבל הוא אימא מודי : הירושל פרת חטאת . כלומר לא שחטה לשום פרת חטאת אלא שחטה לזמון חולין דהיא שחיטה שאינה ראויה :

[ה] דברי רבנו אלו משולל הכנה דמאי ענין הו לחייבי מלקות שנגזרין דהא בגזילה הוה קודם הסחא וככך מחייבי הכשכב ועוד דמתקנה דנין ט' השמע להדיא דחייב לשלם אם יתא כתיב ו'ע"ט . [ג] י"ל ואל אחרת כהא כגבי

[א] זכמים יג. כת. ממנות

[כ] מיתות כה.

[כרעות הושיע]

כחובות לה:

ב"ק ע. שבועות יא; ממנות ק"א; [תוספתא דפרה פ"ד]

## רבינו גרשום

חייב כלומר ששחט ורוק כהלכותו ואח"כ שחט דילין אותו ואת בנו חייב : מ"ש דקם ליה בדרבה מיניה כלומר שחט חייב משום ע"ז ומתו הכי פטור מאתו ואת בנו : חייבי מיתות שנגזרין ודבר אחר כגון הגונב כים בשבת וזהו מדרג יויצא בן שבת דחידיר לרשות דרביה דפטור וענג לענין שבת חייבי מלקות שנגזרין ודבר אחר גול הוין ועבר עליו הפסח ושנג' [ה] לענין לאו דלא יראה . וצריכא דאי אימא ברא כלומר דאי אימא בהא בשוחט לע"ז דמיתה ומלקות הוה אימא בהא קאמר כיון דאחר ביה פטור דלמדת דהוה פטור כי דמלקות דבר חסד הוא

כחוסר דמשפט שעתיד לתרות ביה פטור כי לא אחרו ביה נמי פטור דמלקות דבר חסד הוא

# אותו ואת בנו

# פרק חמישי חולין

# פב

עין משפט  
נר מצוה

טו א מ"י פ"א מהלכות  
דלות הלכה ט  
פד ב מ"י טס הלכה ו

י ד מ"י פ"א מהלכות  
טו טלפת לרע פ"א ז  
יח ד מ"י פ"ב מהלכות  
שמיעה ה"א יג סג  
לח"ו קטע עו"ט ע"ד  
פ"י טו ספ"ג ו  
יט ה"י מ"י טס ה"א יב

כ ז מ"י טס סג טס  
עו"ט טס ספ"ג א

**ואמר ריש לקיש אומר היה רבי שמעון פרה נפדית**. אם מלא נאה הימנה אפילו על גב מערכתה אפילו שחטה כהלכתה על מערכת של עניים שהיא נשחטת עליה כדאמרי' במס' פרה (פ"ג מ"ט) וקצבר ר"ס כל העומר לפדות כפדיו דמי וקרינא ביה שאתה יכול להחילו וחי קשיא למה לי קבלת טומאה היא גופה

תורה אור

**\*ואמר ר"ש בן לקיש אומר היה ר"ש פרה נפדית על גבי מערכתה** אמר רב שמון בר אבא אמר רבי יוחנן פרת חמאת אינה משנה <sup>א</sup> ועגלה ערופה לאו שחיטה ראויה היא <sup>ב</sup> והתנן <sup>ג</sup> נמצא ההורג עד שלא תערף העגלה תצא והרעה בעדר אמר ר"ש בן לקיש משום רבי ינאי עגלה ערופה אינה משנה ומו אמר רבי ינאי הכי <sup>ד</sup> והאמר רבי ינאי גבול שמעתי בה ושכחתי ונסבין חבריא לומר ביירדחה לנחל איתן אוסרתה ואם איתא לישני כאן קודם ירידה כאן לאחר ירידה א"ר פנחס בריה דרב אמי אגן משמיה דרשב"ל מחנינן לה עגלה ערופה אינה משנה א"ר אשי כי הוינן בי רב פפי קשיא לן מי אמר רשב"ל הכי והא <sup>ה</sup> איתמר צפורי מצורע מאימתי נאסרין רבי יוחנן אמר ימשעת שחיטה ורשב"ל אמר משעת לקיחה ואמרינן מ"ט דרבי שמעון בן לקיש גמר קיחה קיחה מעגלה ערופה אלא אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן עגלה ערופה אינה משנה: **בתנאי' ישנים** שלקחו פרה ובנה איזה שלקח ראשון ישרוץ ראשון ואם קדם השני וכה: **גמ'** אמר רב יוסף לענין דינא תנן חנא <sup>א</sup> אם קדם השני הרי זה זריז ונשכר זריז דלא עבד איסורא ונשכר דקאכיל בשרא: **בתנאי' ישחט פרה ואח"כ שני בניה** סופג שמונים שהם שני בניה ואחר כך שחטה סופג את הארבעים <sup>א</sup> ושחטה ואת בתה ואת בת בתה סופג שחטה ואת בת בתה ואחר כך שחט בתה סופג את הארבעים סומכוס אומר משום רבי מאיר <sup>ב</sup> סופג שמונים: **גמ'** אמאי <sup>ג</sup> אותו ואת בנו אמר רחבנא ולא בנו ואותו לא ס"ד דתניא אותו ואת בנו אין לי אלא אותו ואת בנו <sup>ד</sup> אותו ואת אמו מנין כשהוא אומר לא תשחטו הרי כאן שנים הא כיצד אחד השוחט את הפרה ואחד השוחט את אמה ואחד השוחט את בנה שנים הארבעים חיובין האי

[שבוטת יא: ז' כ"ק ע"ה נמנות קהל]

טוטה זמ. (כחנות ו) כריתות כה. ע"ט

זכמים ע"י כריתות כה. קדושין גו. עיין תוס' כ"ק שכתבו על רש"י לא דק דכתב נבלה ועיין רש"י [ועי' מ"ט על זה תוס' פסחים ג"כ ד"ה ללחמא וכו'] שנת ט"ה ד"ה א"ל

קדושין יג.

[תוספתא פ"ה]

כריתות עו.

## רבינו גרשום

פרה נפדית על גבי מערכתה. כלומר אם אירע בה פסול או במלאכה או בשום דבר: תצא ככלער פ"ה א"ר בהמות של חולין: קשיא דר"ש בן לקיש אדר"ש אמר ריש לקיש עגלה ערופה אינה משנה ומו אמר רבי יוחנן ודבא דרבי שמעון קיחה ואטריה מאותה שעת השוחטה: (א) שחיטה שחיטה ראויה היא: אמר רבי יוסף לענין דינא תנן כלומר דין הוא שישחטו ראשון: [שהם] שני בניה ואח"כ שחטה סופג את הארבעים: כלומר שארשן שני לאין טלל בשחיטה אחת: ולא בנו ואחר. כלומר הויכא דשחט שני בניה ואח"כ שחטה אמי סופג את הארבעים: שנים הארבעים חיובין כלומר אחת משום בני ואחרת מאחד משום בני ואת דבר הא

לחו ריש לקיש אמרה אלף ר' יוחנן אמרה לר"ש בן לקיש מיתסרל מחיים והל דתקן תלל ומרעה בעדר מקשינן לה בכריתות ומוקמינן לה כתנאי: **לענין דינא תנן**. הא דקתני מתני' מי שלקח ראשון ישחוט ראשון לאו לענין איסור והיתר שאם רלה השני לשחוט ראשון והראשון ימתין עד מחר מותר אבל דין הוא אם בלוי עבד שצא האחד לשחוט וסבירו אומר אני לרידך ויהי ממך אלו אומרים מנת כן לקח שאליו לא מכרה בעל הבית לשני ועכב לעלמו היה הלווקה שחט וכן שנינו בתוספתא פ"ה הלווקה מצבעה"ב הוא קודם לבעיה"ב שעל מנת כן לקח: **דלא עבד איסורא**. שהקדים בעלמו שלא יצא לניד איסור: **נשכר**. יש לו ריוח שאוכל היום בשכר: **בתנאי' ואח"כ שחטה סופג את הארבעים**. דל"ן כהן שחיטת איסור אלף אחת ובגמרא ילין דבנו ואותו נמי חיוב: **שחטה ואת בתה ואחר כך את בת בתה**. יש כאן שני אותו ואת בנו: **שחטה ואת בתה**. אין כהן עדיין איסור ואח"כ שחט את בתה ויש בשחיטה זו שני איסורין אותו ואת בנו משום אמה ובנו ואותו משום בתה של זו שכבר נשחטה: **סופג ארבעים**. דחד ללוו הוא וחדל התראה וחד מעשה: **שמונים**. וטעמא דסומכוס מפרש בגמ': **גמ' לא תשחטו**. לכוון רבים משמע: הרי כאן שנים. הוהיר את שניהם בין אם שחטו האם ובין אם שחטו הבת ולא משכחת לה שנים עוברין אלף בשלם בהמות והא"כ יליד בת ואם דלי אס ושני בניה אהרי מחייב אהרי ואי כפרה וכתב בתה שפיטא פרייה אותו ואת בתה ואת שני בניה אלף על כרחך בחמד שחט פרה והשני את אמה והשלישי את בתה קאמר לאשמועינן דלכבו ואותו נמי מחייב: אבל

**והתנן** מלאל ההורג. ואל"ת והיאך מדקדק מכאן ללא מיתסרל מחיים דילמא היינו טעמא דלדעתא שימלא ההורג לא אקדשה כי היתה דתקן ב' בתרא דכריתות (דף קנ"ג) המביא חסם תלוי וטורע לו שלא חטא חסם עד שלא נשחט בו וירעה עד שיסתאב חסם ורחי חיכו כן אלף (ג) עד שלא נשחט ילא וירעה בעדר כו' עגלה ערופה חינה כן ומפרש בגמ' טעמא דחסם תלוי משום דלבו נוקף וגמר ומקישו מספק אבל חסם ודאי כי אקדשה לדעתא דחטא חקדישא ואלגלי מילתא למפרע דהקדש טעות הוא ודילמא היינו טעמא נמי דעגלה ערופה ולא משום דלא מיתסר מחיים ולעולם אסם שחטה אסורה וי"ל דסברא דגמרי ומקדשי דלא מסקי לדעתיהו שימלא ההורג ואל"ת וחמאי לא משני דעד שלא תערף היינו עד שלא נראה לערפה קודם ירידה לנחל איתן כדמשני ב' בתרא דכריתות (דף קנ"ה) וי"ל דכתיב חמאי דייק התם (ג"ז טז) מכיפא דלא מיתסר מחיים דקתני סיפא משנערפה תקבר שמתלה לא בזה אלף על הספק כפרה ספקה והלכה לה:

**עגלה** ערופה אינה משנה. ואל"ת ולמה דחק לומר אינה משנה לימא תנאי היא כדאמרינן ב' בתרא דכריתות (דף קנ"ה) דתנאי פליגי בזהי וי"ל דקך היתה קבלה בידם הקשה ה"ר משה מצנז"ר חמאי לא קאמר דשוחט דממני' היינו עורף ופסור לר"ש משום דלא חייל לאכילה ולרכנן חיוב משום דערופה זו היא שחיטה כדאמרי' ברש"י פ"ג שני שעירי (וימא דף סד.) גבי שעיר המשחלת דחייבו ללוק היינו שחיטתו ומייב משום אותו ואת בנו ובפ' חטאת העוף (זכמים דף ע"ג) אמרינן דערופה מותרת מידי נבלה ומיזין ר"ת דל"ל לא הוה ליה למימני השוחט אלף העורף ודוחק הוא דללמא תנא שחט משום אחריני פרת חטאת וזור הנסקל כדאמרינן בפ"ב (לעיל דף ע"ג.) דסיפא בקדשים ואיחי דסליק מזהמה תנא שחיטתו כשרה ולא קתני מליקתו: **אמר' רבי ינאי** גבול שמעתי בה. רבי ינאי לטעמיה דלויס ליה בפ"ב דקדושין (דף מ.) דכפרה כתיב בה בקדשים ולהכי מיתסרל מחיים כמו שאר קדשים דמיתסרי מחיים <sup>א</sup> ועברו ססדררשין (כריתות י"ד.) מיניה שם תהא קבורה אי למיך לאחר ערופה דלא נימא דשריא משום שגעות מלוכה: **רישני' כאן** קודם ירידה כאן לאחר ירידה. תימה הא על כרחך מתני' דכריתות (דף קנ"ג) מוכחא דלא מיתסר מחיים כדדייק התם \* (בפ"ב) מסיפא דקתני דכפרה ספקה והלכה לה: **גמ' קיחה קיחה**. מסקנא לא קיימא הכי בפרק ז' דקדושין (דף מ.) אלף מסיק דר"ל כהנא דבי רבי ישמעאל דליף הכי לאמר מכשיר ומכפר בפנים פ"י מכשיר בפנים חסם מנורע מכפר שאר קרבנות וגאמר מכשיר ומכפר בחוץ פירוש מכשיר לפורי מנורע מכפר עגלה ערופה ושעיר המשחלת ודכפר בתרא דכריתות (דף קנ"ה) מוקי לה נמי רב הונאה דלמר עגלה ערופה מיתסר מחיים כהנא דבי ר' ישמעאל ותימה היאך משמע ממילתיה דר' ישמעאל דמיתסר מחיים וי"ל דייק משום דלא אימקיך למילף מכשיר ממכפר אלף ליאכר מחיים דלאחר שחיטה ידעוין מזה אשר [לא] תאכלו לרבות השחטה כו':

**סומכוס** אומר משום ר"מ סופג שמונים. אירשא נמי פליג דכפ' בקונטרס וכה"ג אמר ב' קמא דיבמות (דף ט.) חלוק היה ר"ש חף בראשונה וכפיא נקט משום דבוחא דרבנן דאע"ג דאיכא שתי שמות דאותו ואת בנו ואתו לא לקי אלף ארבעים כיון דנפקי כרתייהו מחד קרא דלא שחטו: הוורע

**שיטה מקובצת**  
א ועגלה ערופה לאו שחיטה ראויה היא. ג"כ נ"א ב"י עגלה ערופה שחיטה ראויה היא. היא דתנן וכו'.

**הנהרות הב"ב**  
(ב) רש"י ד"ה והא"ל ינאי בקדושין. ג"כ פ"ב דף מ: (ב) תוס' ד"ה והתנן וכו' חיכו כן אלף חסם עד:

**גליון הש"ס**  
מתני' סופג שמונים. ע"י כריתות דף ט' ע"ב תוס' ד"ה וכו'. קדושין דף ע"ג תוס' ד"ה הכי: תוס' ד"ה עגלה וכו' דערופה מותרת מידי נבלה. עיין נמנות דף ק"א ע"ב תוס' ד"ה ועגלה:

**הנהרות מר"ב**  
רנשבבור  
א תוס' ד"ה אמר וכו' כמו שאר קדשים דמיתסרי מחיים והא דכתיב ועברו שם וכו' כ"ל: